

עירובין ג

קושיות על רב שאמר שחכמים למדו מפתחו של היכל

תירוץ	קושיה – בהיכל היה _____ אז למה _____
דלתות היכל לצניעות בעלמא הוא דעבידן	בהיכל היו דלתות אז למה לא צריך דלתות להתיר מבוי (לחי או קורה מספיק)?
רב לא הסכים עם הגירסה במשניתנו וסבר שיש למעט פתח יותר רחב ב10 אמה אפילו אם יש תורת הפתח (בדיוק כמו שהיה בהיכל)	בהיכל היה פתח רחב 10 עם צורת הפתח אז למה במשנה כתוב שצורת הפתח מועיל ליותר מרחב 10?
רב יוסף – רב לא אמר את ההלכה הזאת אלא זה ברייתא ואם כן אין קושי על רב עצמו קושי של אביו : זה עדיין קושי כי איך רב חולק על ברייתא? תשובה : זה מחלוקת תנאים ורב מסכים עם מי שלא מתיר	בהיכל היה אמלתרא (קורה מיוחדת שמושכת את העין) שלא היה למעלה מ20 אמה אז למה רב בעצמו אמר שבמבוי אפשר לשים אמלתרא למעלה מ20 אמה?

ברייתות סותרות או לא?

ברייתא	ברייתא	ברייתא
רחבה ארבע אף על פי שאינה בריאה, ואם יש לה אמלתרא - אפילו גבוהה יותר מעשרים אמה אינו צריך למעט	מבוי שהוא גבוה מעשרים אמה, יותר מפתחו של היכל ימעט	
תנא אחר שחולק עליו – לא לומדים מפתחו של היכל	תנא אחד – חכמים לומדים מפתח ההיכל ואמלתרא לא עובד למעלה מ20 אמה	הגמרא
צריך היכר ולאמלתרא יש היכר	סימנא בעלמא (לזיכרון) שלומדים מפתח ההיכל	רב נחמן בר יצחק

קושי על רב נחמן אם הוא סובר כרבה בסוכה (שמחלוקת ר' יהודה וחכמים זה האם יש היכר למעלה מ20 אמה או לא) למה יש צורך להזכיר אותה מחלוקת גם בסוכה וגם במבוי אם ההגיון זה אותו דבר?

תירוץ: צריכא - לא היינו יכולים ללמוד אחד מהשני כי אם היה רק:

מבוי	סוכה
היינו חושבים שרק במבוי חכמים אוסרים למעלה מ20 אמה כי אנשים הולכים ולא שמים לב אבל בסוכה יתיר	היינו חושבים שרק בסוכה בגלל שיושבים שם, ר' יהודה מתיר למעלה מ20 אמה אבל במבוי הוא לא יתיר

2 הגדרות שונות לאמלתרא

(מחלוקת ראשונים אם מדובר באמלתרות למבוי או לאמלתרות שהיו במשכן)

קיני – צורות של קיני ביצים	פסקי בארזי – קורות של ארז
כל שכן קיני	הטעם – אם נגיד שזה בגלל שזה מאד ארוך זה מושך תשומת לב, גם סוכה ארוכה ומושכת תשומת לב. אלא זה בגלל שהם חשובות ויש להם קלא (פרסום)

דין של רבה:

הטעם	מקצת קורה בתוך עשרים ומקצת קורה למעלה מעשרים	מקצת סכך בתוך עשרים ומקצת סכך למעלה מעשרים
	במבוי - כשר	בסוכה - פסול
אם בגלל שאומרים קלוש – רואים את החלק למעלה מ20 כאילו איננה	כשר	גם בסוכה אמורה להיות כשר!

הויא לה חמתה מרובה מצילתה	קורה הניטלת ברוח	אם אומרים קלוש כשר בשניהם, זה אמור להיות פסול בשניהם
דחייה: עכשיו יהיה צילתה מרובה מחמתה ופסול	כשר כי לא יעוף	מסקנה: על כרחך נעשו כשפודין של מתכת

גירסה 2	גירסה 1	
במבוי - פסול, בסוכה - כשירה	במבוי כשר בסוכה פסולה	דברי רבה
דליחיד היא - רמי אנפשיה ומדכר, מבוי דלרבים היא - סמכי אהדדי, ולא מדכרי. דאמרי אינשי: קדרא דבי שותפי לא חמימא ולא קרירא	סוכה דליחיד היא - לא מדכר, מבוי דלרבים - מדכרי אהדדי	נסיון להבין קלוש - נדחה תירוץ רבא מפדוקא
סוכה דאורייתא - לא בעי חיזוק, מבוי דרבנן - בעי חיזוק	סוכה דאורייתא - אחמירו בה רבנן, מבוי דרבנן - לא אחמירו ביה רבנן	תירוץ רבינא

מאי הוי עלה?

- רבה בר רב עולא אמר: זה וזה פסול.
 - רבא אמר: זה וזה כשר - חלל סוכה תנן, חלל מבוי תנן.
- חיזוק לדברי רבא:** אמר ליה רב פפא לרבא: תניא דמסייע לך, **מבוי שהוא גבוה מעשרים אמה יותר מפתחו של היכל - ימעט**. והיכל גופו - חללו עשרים.
- קושי על רבא:** איתיביה רב שימי בר רב אשי לרב פפא: **כיצד היה עושה - מניח קורה משפת עשרים ולמטה**.
- תירוץ:** אימא ולמעלה.
- קושי על התירוץ:** והא **למטה** קתני!
- תירוץ:** הא קא משמע לן: דלמטה כלמעלה, מה למעלה - חללה עשרים, אף למטה - חללה עשרה.

אמת כלאים	אמת סוכה ואמת מבוי		
באמה בת ששה	באמה בת חמשה		אביי
לקרחת הכרם ולמחול הכרם	לגובהה ולדופן עקומה	לגובהה ולפירצת מבוי	למאי הלכתא
והא איכא רצופים בארבע אמות דלקולא	והא איכא משך מבוי/סוכה בארבע אמות דלקולא		קושי
כרבנן, דאמרי הוי כרם.	כרבנן, דאמרי אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו ושולחנו	כמאן דאמר בארבעה טפחים	תירוץ 1
לעולם רבי שמעון, ורוב אמות קאמר	בארבע אמות, ורוב אמות קאמר		תירוץ 2

